

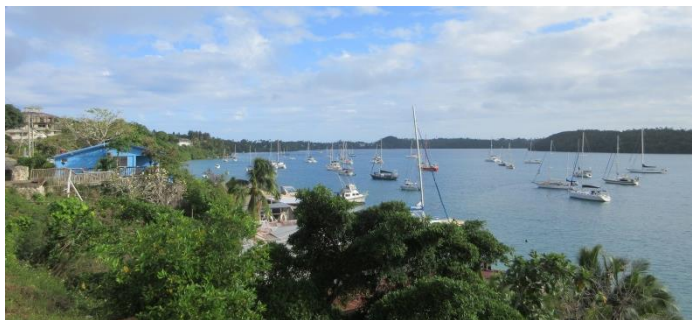
Flaskpost från Randivåg

Stilla Havet, oktober – december 2016
Tonga och Nya Zeeland

Oktober

Tonga var ett nytt land med nya regler för inklarering. Vi anlände till ögruppen Vava'u och staden Neiafu där vi skulle klarera in. Vi skulle gå till en speciell kaj där de fyra myndighetspersonerna mötte oss: tull,

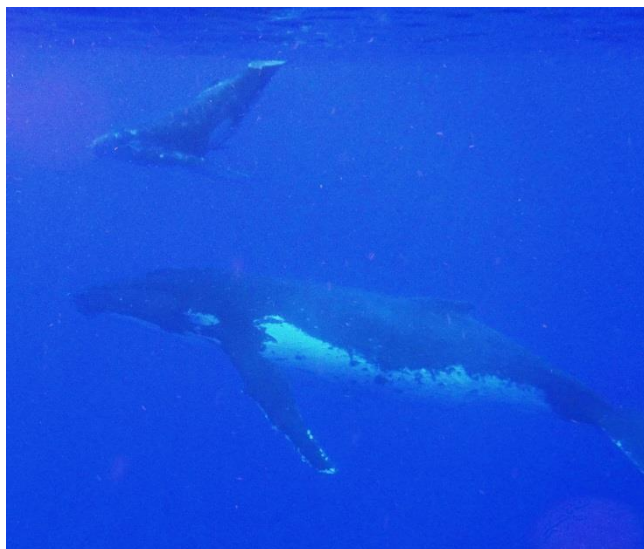
Vava'u har en skyddad ankring där det också finns bojar

passpolis, hälsovårdsmyndigheter och biologisk säkerhet/karantän (bio security, de kollar mest att man inte har oönskade djur ombord). Killen från Bio Security var av det lite större slaget, så där fick kaptenen gå iland istället, killen kunde inte komma ombord...

Vava'u är en mycket skyddad ögrupp där många utländska seglare slagit sig ner i staden Neiafu och startat olika verksamheter. Här fanns allt från "Trouble in paradise" (en fixarfirma som har underrubriken: "We

fix it") till segelmakare, mekaniker, kaféer, restauranger, dykfirmor, båtuthyrning och mycket mer. Ägarna till dessa företag drev också ett VHF nät för seglare. Vi njöt lata dagar i detta lugna paradis, seglade runt i området och provade de flesta ankringarna, det var högst en timme till nästa skyddade vik.

En dag var vi ute med ett företag och snorklade med knölvalar (valsafari). Det var urhäftigt att ligga på ytan och titta ner på valarna – som ibland bara var några meter bort. Knölvalarna kommer till Söderhavet från Antarktis för att föda mellan juni och oktober. De stannar tills ungarna har vuxit sig tillräckligt stora för att simma den långa vägen ner till Antarktis. När vi tittade på valarna genom våra cyklop var det oftast en mamma med en unge vi såg. Vi var endast fyra personer på vår båt, så vi kunde alla vara i vattnet samtidigt. Valsafari-företagen har en regel: endast fyra till sex personer åt gången i vattnet. Vi fyra ombord hade tur som kunde vara i vattnet samtidigt. Man tror att det idag finns ungefär 12.000 knölvalar, vi fick se

En knölvalmamma med sin unge

flera av dessa under vår dag. Andra har vi sett från Randivåg, både i Söderhavet och nere i Patagonien.

I början av oktober deltog vi i en veckas seminarium med förberedelser för seglingen ner till Nya Zeeland. Vi lärde oss mycket under denna vecka, träffade många nya trevliga seglare och vi vann en fri vecka i marinan i Opuia i norra Nya Zeeland. Men ännu återstod tid innan vi tänkte lämna Tonga.

Tonga ligger i nord-sydlig riktning med ca 150 öar spridda över 300 mil. De är grupperade i fyra olika ögrupper, längst i norr Niuatoputapu (eller New Potatoes som de engelsk-talande brukar säga), sen Vava'u, Hapa'i och Tongatapu. Vi var aldrig på den nordligaste gruppen, de andra besökte vi. Ungefär 110.000 personer bor i Tonga, varav 23.000 i huvudstaden Nukualofa.

Under seminarieveckan besökte vi en förskola, där barnen underhöll oss med sång och dans

Vi lämnade den skyddade ögruppen Vava'u och seglade de 80 sjömil till Ha'apai. Denna ögrupp är

lite mer oskyddad men har många fina ankringsvikar. Här är inte lika många segelbåtar som i Vava'u. Vi besökte flera fina ankringsvikar och öar och vi kunde också ha grillpartyn på någon öde strand. Förutom huvudorten Pangai, besökte vi öarna Tatafa, Uoleva, Ha'afeva, Nomuka och Kelefasia. Sen återstod den sista ögruppen i Tonga, Tongatapu med huvudstaden Nukualofa. Vi ankrade utanför Nukualofas hamn, vid Big Mamas Yacht club. Vi anlände när Big Mamas hade sin årliga fest, vilket naturligtvis var väldigt trevligt. God mat och dans halva natten!

I Nukualofa bor den kungliga familjen och vi var självklart och tittade på det kungliga palatset, men vi såg inga av kungligheterna. Den nuvarande kungen, Kung Topu VI, har

En trevlig kväll tillsammans med seglingsvänner

varit på sin post sen 2012 då hans bror hastigt avled. Kungen blev krönt 2015. Nukualofa är en liten stad men har några olika matbutiker, en stor marknad och några kaféer och glassbarer. Vi kunde lätt hitta det vi behövde för vår segling ner till Nya Zeeland, utom godis. Kanske inte direkt nödvändigt, men lite uppiggande att ha på nattvakten!

November

Den 9 november startade vi seglingen söder ut mot Nya Zeeland. Vi hade lärt oss att man skall lämna Tonga direkt efter ett lågtryck för att hinna segla de dryga 1.000 sjömilerna innan nästa lågtryck kommer. Vi startade efter ett lågtryck

Här är det äldsta av de kungliga palatsen i Nukualofa

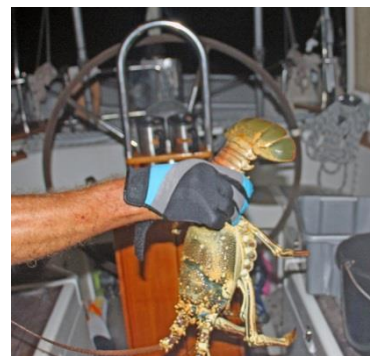
Minerva rev i lågvatten, i högvatten är revet långt under ytan.

och trodde oss ha en bra segling framför oss. Men efter bara två dagars segling fick vi höra på radionätet att ett komplext lågtryck väntades in till Nya Zeeland och det förväntades vara där när vi skulle närma oss. Vi valde därför att stanna vid norra Minerva rev (tillhör Tonga). Det norra Minerva är ett rev mitt ute i havet som precis är över vattenytan vid lågvatten. Revet är 2 sjömil brett och inne i lagunen är det ca 12 meter djupt, så det går att ankra överallt. Här samlades båtarna för att vänta in bättre väder nere vid Nya Zeeland, vi var till slut 26 båtar. Det var lite märkligt med så många båtar ankrade mitt ute i havet!

Det sociala livet var

aktivt, vi hade bland annat meteorolog, läkare och mekaniker på VHF-avstånd. På kvällarna kunde vi i lågvatten gå på revet och fånga hummer (languster) i mörkret. Vi lyste på dem med ficklampa varvid de stannade upp och lät sig fångas.

Vi stannade vid Minerva rev i 8 dagar innan väderprognosen och David på Gulf Harbour Radio på kortvågsradion sa att det var bra prognos för segling. Vi hade drygt sex dygn på oss innan nästa lågtryck skulle nå norra

En av humrarna vi fångade på natten

Nya Zeeland. Alla besättningar räknade på fart och tid för att finna en lämplig avgångstid från Minerva för att vara i hamn när nästa lågtryck kom.

Det var skönt att kunna lägga till vid den fina marinan i Opuia innan nästa lågtryck kom susande

Den 19 november gav vi oss iväg igen och efter nästan exakt sex dygn la vi till vid Q-bryggan i Opuia i Nya Zeeland. Vi var inte ensamma där, nästan alla våra båtgrannar från Minerva rev låg också vid bryggan! Det tog tid för tullen, passpolisen och hälsovårdsmyndigheterna att besöka alla båtar, de var mycket noggranna. De undersökte vårt tält, våra skor, cyklarna och allt av trä ombord för att se att det inte fanns några djur som de inte ville ha in i landet. Det var också många livsmedel som inte fick tas in, vi hade läst på – och dessutom ätit upp nästan allt i båten när vi var i Minerva rev – så vi hade inte många saker som de tog med sig. Men vi blev av med vårt förråd av torkade gula ärtor, så det blev ingen ärtsoppa i Nya Zeeland! Vid 13-tiden kunde vi flytta oss till vår fria plats i marinan. Där blev vi mötta både av

seglingskamrater som anlant tidigare men också båtgrannar vi hade i Göteborg för nästan 30 år sen, Bosse och Monica! De är sedan drygt 25 år bosatta i Nya Zeeland och hade kört upp till Opuia för att hälsa oss välkomna! Vi kände att vi skulle trivas i Nya Zeeland även om vi fick ta på oss en extra tröja för vi tyckte att den tidiga våren var rätt kall, vi som var vana vid tropikernas värme! På eftermiddagen samma dag kom nästa lågtryck vinande och då kändes det tryggt att ligga vid en stadig pontonbrygga.

December

I början av december seglade vi de ca 100 sjömilens söder ut till staden Whangarei som blev vår bas för vistelsen i Nya Zeeland. Marinan ligger långt upp i en flod och är mycket säker för väder och vind. Marinan drivs bland annat av Sharron som under många år bott i Sverige och därför pratar en utmärkt svenska. Vi fick en bra plats för båten och började undersöka omgivningarna, köpte en bil tillsammans med besättningen på *Nerthus* och träffade nya svenska seglingsvännerna Stig och Moniqa på båten *Frideborg*. Lucia firade vi med alla svenskar i området – och några till! Pepparkakor, Lussebullar och luciasånger. Julen blev ordentligt firad, först med franska seglingsvännerna Isabelle och Jean-Pierre på *Sodric*, sen med Bosse och Monica i deras nya hus och som avslutning med Per-Erling och Maria på

Den fina marinan i Whangarei som var vårt hem i Nya Zeeland

Nerthus. Vi kände att 2016 inte kunde ha slutat bättre!
Lisa och Sven-Gösta

Julen 2016 i Whangarei. En stålig gran på kajkanten!